

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivi S. Sabae, Gothi, quod spontaneus subijt & præclarè consummauit, Anno à partu virgineo 372. Damasi Roma. Pontif. 6. Valentiniani, & Valentis, Impp. 9. Sub Athanarico Gothorum rege. Ex eo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

ret. Illa igitur audito fratris sui obitu, ad insulam venit, sentitq; totam habitationem supra omnem fragrantiam incomparabili odoris suauitate repletam: humatoq; S. Guthlaco in eius oratorio, ad propria remeavit.

Vixit autem Sanctus in illa eremo annis quindecim. cum antea ab anno ætatis suæ xxiv. annos admodum octo in vanitate ac ferocitate traduxisset. Porro eximia eius sanctitas, ut in vita multis magnisq; clara miraculis coruscavit, ita etiam in defuncto corpore illustris permanfit. Nam elapso ab obitu eius anni circulo, cum soror una cum religiosis viris, sacrum corpus magnifico monumento honorare vellet, fuit integrum planè & incorruptum, dormienti quam mortuo similis, inuentum. Vestes quoque omnes, quibus fuerat inuolutum, prorsus inuiolatae pristino candore nitebant. Locus autem ipse innumeris miraculis celebris, fuit Ethelbaldi regis beneficio (cui Guthlacus post mortem apparuisse fertur) nouæ ecclesiæ fabrica decoratus, & multis ædificijs atque ornamentis (ad consolationem eorum, qui Guthlaci vestigijs insistentes, Christo eo in loco militare cupiebant) auctus ac illustratus.

Corpus eius
post obitum,
integrum
inuentum.

MARTYRIVM S. SABAE, GOTHI,
quod spontaneus subijt & præclare consumma-
uit, Anno à partu virgineo 372. Damasi Roma.
Pontif. 6. Valentiniiani, & Valentis, Imp. 9. Sub
Atharico Gothorum rege. Ex eo quod est per
Ecclesiam Gothia conscriptum, ac extat apud
Metaphrasten.

C. Baronius
Tomo 4
Annal: Ec-
clesiæ: & noui
Mar: Ro:

Sanctus Sabas martyr Christi eximius, in 12. Aprilis,
Gothia oriundus, ita in medio generatio-
nis

Genus Sabae.

nis pravae atque perversae, viros imitatus est
santos, & cum ipsis omni genere virtutum
clarum coluit, ut instar clarissimae stellae in
firmamentis fulgeret. Neque enim semel sed saepe, ante
quam pro fide martyrio coronaretur, re ipsa, seipsum
vera pietatis acerrimum defensorem ostendit.
Cum enim Gothicae principes & magistratus
Christianae fidei cultores ad nefaria sacra, quae
idolatriam diis eorum immolata erant, edenda cogere
Gentiles quidam consilium iniecerunt, ut pro
immolatis, quae immolata non erant, Christiani
suis propinquis proponerent; quo ab immolatione
mortalis periculo eos eriperent; Sabas non solum
ipse vetitos cibos comedere recusavit, sed in
medium profligans, voce libera & constanti
testatus est omnibus, qui ex carnibus illis comederent,
veros syncerosque Christianos non esse. Et
de causa, qui fraudem moliebantur, eum ex
vico repulerunt: sed postea tamen, cessante
nihil persecutione, reuocaverunt.

**Sinceritas
S. viri.**

Ceterum cum rursus nova persecutionis
cella intonaret, & quidam ex eiusdem vici
gentilibus victimas demonibus offerentes, iurando
affirmare vellent, neminem in vico
Christianam fide imbutum esse; Sabas magna
fiducia iterum in confessum illorum prodierat.
Nemo, inquit, pro me iuret, ego enim Christianus
sum. Denique instante persecutione praefectus
Gentiles, celatis propinquis suis, unicum se
Christianum in vico habere affirmaverunt. Hoc
erat beatus Sabas de cuius dignitate & divitiis
quibus siccis faucibus inhiabat, Praefectus, cum
multa studiosè admodum percunctatus esset,
quae propter Christi amorem omnibus
vitiis tum bonis spontè sua intellexisset, contem
puit.

**Eximia S.
viri confitētia.**

**Contemnitur à iudicibus
propter paupertatē.**

eum vi
rum ab
Idest
magis
infigni
tulit, v
anorū
fuscitā
celebra
Athari
tronum
lectulo
dum pe
stibus a
stium c
am non
mirific
Mane
ultans.
inuentu
& ineff
am pra
omniū
extare
meris
tremis
rijs one
ciji fati
oppress
sopore
domūs
tus, neq
dem in
manus
gaud.
as sup

eum vir iniquus: atque hoc modo eiectum liberum abire permisit.

Post autem cum persecutionis furor quotidie magis magisque inualesceret, Sabas ad Salsalam insigni pietate ac religione presbyterum se contulit, ut cum eo diem illum, qui ingenti Christianorum lætitia, in memoriam Christi à mortuis suscitari colitur, celebraret. Ceterum tertia post celebrationem nocte, ecce ex impiorum decreto Atharidus Rhotesti reguli filius, cum magna lætronum manu in pagum irruit, & sacerdotem è lectulo vincitum abducit: Sabam verò planè nudum per densos spinarum aculeos rapit, & fustibus ac flagellis crudeliter mactat. Sed hæc hostium crudelitas non modò viri iusti constantiam non fregit, sed fidem potius ac patientiam mirificè exercuit.

Mane enim factò, Christi martyr in poenis exultans, fuit ab omni supplicij atrocitate illæsus inuentus: adèd ut suis ipse tortoribus insultaret, & ineffabilem Christi sui bonitatem ac potentiam prædicaret. Tùm verò carnifices, cum nullum omninò crudelitatis suæ vestigium in carne eius extare cernerent, sublatum axem vi magna humeris eius imposuerunt, ac manus pedesque extremis axis partibus alligarunt, multisque iniurijs oneratum, non priùs novis novisque supplicijs fatigare destiterunt, quàm nimia lassitudine oppressi, in somnum laberentur. Illis autem alto sopore depressis, mulier quædam ad ministeria domus suæ euigilans eum soluit: ille verò solutus, nequaquam fuga salutem quæsivit, sed eodem in loco intrepidus permanens, adiutricis manus piæ mulieri in opere suo tulit: & lætus ac gaudens, novas pro Christi nomine cõtumelias ac supplicia expectabat.

Primo

Sanctus dies
Paschæ.

Atharidus
Rhotesti re-
guli filius
Sabam cru-
deliter tra-
ctat.

Immaniter
torquetur.

Eius cõtan-
tia eximia.

Primo igitur diluculo crudelis Atharidus cognita, vincitum manibus ad praecelsam domitrabem suspendi iussit, cibosque idolis immortos obtulit: quos vir sanctus respuens, Quisquit, haec nobis mittere praesumit? Impuri profani sunt isti perditionis cibi, quemadmodum & ipse Atharidus a quo missi sunt. Hac alio illo loquente, vnus e seruis Atharidi ira inflamatus, vas quoddam in sancti viri pectus tantum impetu coniecit, vt omnes crederent statum interiturum. Verum ille pietatis studio vnueris dolorem superans, nullum omnino velimitus vel doloris signum edidit.

Dolorē praeardore pietatis nō sensit.

Quibus cognitis, Atharidus iussit eum aqua suffocatum, dimisso Sansala presbytero, interci. Tum vero iniquitatis ministri Saban ad flumen qui Musaeus dicitur, pertraxerunt. Ipse vero credibili gaudio exultans Deum collaudabat, atque ad martyrij palmam festinabat. Ministri autem cum ad fluminis ripam ventum esset, inspecta sanctissimi viri innocentia, liberum eum dimittere voluerunt, sed ille, ne diutius praerara certaminis sui corona fraudaretur, ipsos hostari & urgere coepit, vt impetrata perficeretur. Ecce enim, dicebat, video qui me expectantem praeparatam a Deo iustitiae coronam capitulum ponant. Hac dicentem & Deum laudantem flumen proiecerunt, aquisque suffocarunt. Adeptus est vir sanctus praecelam hanc martyrij palmam, aetatis suae trigesimo octauo, pridie kalendas Aprilis, Valeriano & Valente Imperatoribus Consulatum gerentibus Modesto & Arintheo.

Suffocatur aquis S. Martyr.

Post haec sacrum corpus, ab homicidis extractum, feris & volucris caeli obiectum fuit, sed illa sceleratorum hominum im-

damna
secura
iustitia
baro la
lit. atq
patriae
MART
nus P
ma,
ma:
Rust
Peric
Vnus
in M
ny m
tiam.
I Vtin
lis F
max
in dicer
human
loso ph
ferre, v
esset, el
igitur c
set, eur
solet, D
nus rel
nem, ac
mnen t
te pecu
ne Phil
tauit.

damnantes, tacita quadam reuerentia illud pro-
secuta sunt; donec claris. Iofferanus Dux fide &
iustitia plenus, missis viris fide dignis, è loco bar-
baro sacratissimas reliquias in Romaniam transtu-
lit. atq; indè gloriosum fidei fructu preciosissimū
patriæ suæ munus, in Cappadociam transmisit.

MARTYRIVM SS. IVSTINI IN SIG-
*nu Philosophi, ac sociorum, quo coronati sunt Ro-
mae, Anno ab Incar Domini 165. Pij Pontificis Ro-
ma: 8. Marci Aurelij & Lucij Veri Impp. 3. Sub
Rustico Præside. Ex eo quod est apud Ioachimū
Perionium Benedictinum, & Metaphrasten.
Vnus verò idemq; est hic Iustinus, de quo Græci
in Menolog. Kalendis Iunij, & Surius hoc, & Iu-
nij 11. agit die, ambigam de eo ferens senten-
tiam.*

C. Baro. 20. p.
Annal. ccl.
& not. Mars
kom:

Iustinus in vrbe Palestinæ, cui nomen Neapo-
lis Flauia, Prisco Bacchio patre natus, vir fuit
maximarum artium disciplinis instructus, &
in dicendi artificio admirabilis. Postquam enim
humanarū artium studia superasset. voluit phi-
losophorum omnium inter se disciplinas con-
ferre, vt eam quæ veritati maximè consentanea
esset, eligeret: eiq; se totum addiceret. Primò
igitur cum Stoico cuidam se erudiendum tradi-
set, eumq; ne extremis quidem labijs, vt dici
solet, Dei scientiam gustasse cerneret, eo pro-
tinus relicto, ad Peripateticum quendam homi-
nem, acuto, sanè ingenio contulit. Sed is cum om-
nem scientiam, turpi nimis lucro & cupidita-
te pecuniæ metiretur, eum similiter auersatus,
ne Philosophi quidem nomine dignum repu-
tauit.

13. Aprilis
Eius patria
& parens.

Studet phi-
losophiæ
Stoicz.

Peripateti-
ca.

L Stoico